

[Ministeren for familiens anliggender.]

miske hjælp også skal hjælpes til f. eks. uddannelse eller omskoling eller måske til arbejde eller til revalidering. Og den omstændighed, at kommunen også kan være behjælpelig med i mange tilfælde at skaffe enten privat dagpleje eller en plads i en vuggestue, kan også betyde en støtte for den enlige moder. Men det, man må tilsigte ud over denne støtte i de 4 måneder, er at give kvinden hjælp til selvhjælp.

Der er såvel i dagspressen som her i dag givet udtryk for, at loven kan misbruges. Det udvalg, som har afgivet den betænkning, jeg omtalte, har ikke haft den opfattelse, at der var grund til i selve betænkningen at sige noget om et eventuelt misbrug, idet det var overbevist om, at hvis loven blev misbrugt, ville det ikke ske i større målestok, end en del andre love af lignende slags bliver misbrugt. Jeg deler ganske udvalgets stilling til dette spørgsmål; jeg tror ikke på, at den vil blive misbrugt så groft, at der ville være grund til at skride ind. Men vi får jo se, hvis lovforslaget bliver en realitet, hvem der får ret.

Jeg vil gerne sige til SF's ordfører, fru Hanne Reintoft, at jeg er meget venligt indstillet over for at give indrømmelser; jeg ved, at dette lovforslag skal gennemgås i enkeltheder, og at der er mange spørgsmål, der skal afklares, og jeg vil netop meget gerne stille mig positivt over for de helt principielle ting, som vi må tage op til drøftelse.

Men jeg vil gerne til slut endnu en gang slå fast, at jeg med dette lovforslag ikke har tilsigtet en endelig løsning på den enlige moders problemer. Det er kun tænkt som en hjælp, indtil kvindekommisionen har talt og vi så på bred basis kan få beskæftiget os for alvor med den enlige moders problemer. Jeg vil da også tro, at vi senere hen i et udvalgsarbejde må beskæftige os med de grupper, som er økonomisk ringe stillet, og som også kunne have en sådan hjælp behov.

Jeg takker for modtagelsen af lovforslaget.

Eva Rée: Blot en ganske kort bemærkning. Familienministeren gav oplysning om, at mødrehjælpen ikke var i stand til at bruge de bevillinger, man havde fået til

uddannelseshjælp. Jeg må sige, det er temmelig nye og overraskende oplysninger, og det er et spørgsmål, jeg meget gerne vil have undersøgt nærmere som noget af det første i udvalgsarbejdet, idet det nemlig ikke harmonerer med det, der, så vidt jeg husker, stod i mødrehjælpen's årsberetning, hvor det netop, som jeg sagde, blev oplyst, at mødrehjælpen havde måttet afvise selv fuldt berettigede ønsker om hjælp til uddannelse, fordi man ikke havde haft økonomisk mulighed for at imødekomme ønskerne. Jeg mener også at kunne huske, at mødrehjælpen har været adskillige år om blot at kunne hjælpe, jeg tror, det er omkring 600 mødre, med uddannelseshjælp.

Ministeren for familiens anliggender (*Camma Larsen-Ledet*): Jeg håber, jeg fik sagt, at mødrehjælpen i indeværende finansår ikke kunne bruge alle de penge, den har fået bevilget. Selve beretningen fra mødrehjælpen drejer sig jo om fra tiden 1. april 1962 til 31. marts 1966.

(Kort bemærkning.)

Eva Rée: Familienministeren vil hermed bekræfte, at mødrehjælpen har tilstrækkelige bevillinger til uddannelseshjælp?

Ministeren for familiens anliggender (*Camma Larsen-Ledet*): I så godt som alle tilfælde vil der være mere end dækning. Der står i titusindvis af kroner til rådighed fra andre institutioner til de to institutioner, jeg mener har flere penge behov. Lad os nu se — der er kun så kort tid tilbage — om de kan bruge flere, end der er dér: men jeg har altså indtryk af, at mødrehjælpen i København og i Esbjerg er godt hjulpet, hvis de kan få de mange gange 10.000 kr., som andre institutioner frivilligt giver afkald på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (*Thestrup*): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovfor-